

DOMOVINA V TABORIŠČU

Stev. 40

V Lienzu, dne 1. julija 1945.

Presv. Kri Jez.

Naš duhovni vodnik med nami.

V nas vseh veliko veselje se je včeraj po taborišču razširil glas: "Naš škof pride jutri med nas, maševal nam bo in pridigoval." Zato se je danes ob 1/2 9 uri dopoldne vse slovensko prebivalstvo našega taborišča zbralo ob glavni cesti od vhoda do srede taborišča. Ko se je naš vladika in duhovni vodnik pripeljal, mu je zavalovalo tisoče robcev v tih, a globoko občuten pozdrav. Obilne solze so tekale ob tem lepem pozdravu na tujih tleh. Takoj ob vходу ga je sprejel škofijski kancler g. prelat dr. Jagodic žmsgr. dekanom Škrbec z duhovščino in drugo mladino. V imenu šolskih otročičev je škofa pristrčno pozdravila mala Meršolova Irenca ter mu izročila lep šopek belih cvetk. Nato je škof med gostim špalirjem, na vse strani blagoslavlja svoje vernike, odšel proti sredi taborišča, kjer ga je pričakovalo slovensko begunsko vodstvo z nekaj zastopniki slovenskega javnega in kulturnega življenja. Tu je škofa najprej pozdravil slovenski mešani pevski zbor, ki je v pozdrav zapel mogočno "Zadoni nam". Nato je v kratkih besedah izrekel v imenu vseh beguncev občuten pozdrav urédnik Kremžar, nakar je g. škof globoko ganjen odgovoril, da je naše trpljenje predvsem za to, da dosežemo svoj zadnji cilj, ki je večni. Ali bomo dosegli tudičasne cilje, ki po njih hrepenimo, to ve samo Bog, mi pa upamo, da bomo deležni tudi teh, če je taka božja volja.

Vsa tisoč glava množica se je nato zgrnila okoli oltarju Marije Pomagaj, kjer je g. škof maševal, ljudstvo pa je vsa mašo pobožno in lepo prepevalo. Med sv. mašo po evangeliju je prevzvišeni imel globok in tolažilni govor, ki ga na koncu objavljamo. Po maši se je g. škof dolgo pogovarjal z ljudmi, obiskal angleškega poveljnika taborišča kapitana Martina na kar se je vrnil v barako št. 25, kjer je zavžil begunski zajterk. Tu sta ga prišla pozdravit zastopnika takajšnje pravoslavne cerkve protojereji o. Aleksander Zalijski in protojereji o. Nikolaj Masić.

„Brez preliivanja krvi ni odrešenja...”

Škofov govor slovenskim beguncem v Lienzu 1. VI. 1945.

Na današnjo 6 nedeljo po Sinkoštih sem 1. 1908. prvič pridigoval kot novostavljen kaplan, da bom po 37 letih na isto nedeljo in ob isti Jezusovi besedi vam tako govoril kakor naj vam sedaj govorim, pač nisem mogel misliti. V današnjem evangeliju je izmed najlepših Zveličarjevih besed na naš trpeče ljudi najbolj tolažljiva tišta, ki jo je božji Zveličar izgovoril tam gori na hribu ob Genezareškem jezeru - katerega si ob pogledu na te tirolske pašnike prav lahko predstavljamo. Tam je ljudstvo posedlo okoli božjega Zveličarja, ki je sedel med njimi na skali in jih učil 3 dni. Nazadnje je dejal: "Ljudstvo se mi smili, zakaj že 3 dni vztrajajo pri meni in nimajo kaj jesti." Predragi v Gospodu! Zveličar stoji tudi med nami, ki smo se zbrali pred sliko Marije Pomagaj. Zveličar vidi tudi nas in tudi to ljudstvo se mu smili, smili ne zaradi tega, ker je moralo zapustiti svoj dom in iti v negotovo begunsko življenje, ampak zaradi tega, ker vztraja v njegovem nauku in v njegovi milosti. Če je Zveličar ljudstvo ob Genezareškem jezeru samo zaradi tega nasitil, ker je bilo lačno in njegovo besedo poslušalo, bo tudi nam pomagal. Kako, tega mi ne vemo, ve pa On, ki je neskončno moder. Zato pa vztrajajmo pri Jezusu in njegovem nauku, vztrajajmo v zvestobi njegovega kraljestva na zemlji - do sv. Cerkve in njenega poglavarja. Če tudi smo ločeni od doma, vztrajajmo kakor tisti, ki so 3 dni vztrajali in poslušali Njegove čudo-

vito lepe besede. Naj bo pot še tako težka vztrajajmo v zvestobi do njegovih zapovedi, da ne bomo žalili Boga, da drug z drugim potrpiamo in bomo polni dejalne ljubezni pri lajšanju težav svojega bližnjega. Če bomo tako delali, bo Bog nad nami razlil bogastvo svoje ljubezni ob času, ki ga mi še ne vemo.

Vztrajajmo v skupni molitvi, saj smo se prepričali, da razen Boga nimamo na zemlji prijateljev, ki bi iz ljubezni do nas za nas kaj storili. Kolikor store, store ker jim tako vелеvajo njihove koristi, ki pa se ne krijejo vedno z našimi. Z bolestanje v srcu in bridkostjo, ki nas bosta spremljali vse življenje, spoznavamo, da edino Bog, Jezus Kristus misli na nas. On edini ve, kje so naši dragi, kje in kako trpe in umirajo. On nam bo dal svojo tolažbo če v tej hudi preizkušnji ostanemo staneviti.

Danes sv. Cerkev obhaja praznik prdragocene Krvi našega Zveličarja. V današnjem berilu so zapisani 2 besedi, ki kar strašno zvenita: "Brez prelivanja krvi ni odrešenja." Dobesedno velja to za Kri našega Odrešenika. Odrešenje ni bilo drugače mogoče kakor, da je božji Sin svojo kri dal v zadoščenje božji pravici. Ker je v preliti Jezusovi krvi naše odrešenje, zato vse naše zaupanje sloni na mukah, v katerih je svojo kri prelil. V teh besedah pa tudi moremo razumeti dogodke naše dobe.

Kri se je prelivala, tudi kri našega naroda in se, kakor slišimo iz domovine še tako strahotno preliva, da nas sree boli. Naši fantje in mošje umirajo deloma pod izreki sodišč, deloma brez njih in s svojo krvjo namakajo našo zemljo. Kako lahko se v naši duši vpričo vsega tega porodi vprašanje: "O Bog, zakaj dopuščaš vse to?" Tako pravimo ker so pri tem prizadeti naši nadražji, očetje, bratje in sinovi, tisti, na katere je naš narod gradil upanje v lepšo bodočnost. Toda zakaj ljudje rajši ne vprašajo: "O Bog, zakaj si dopustil, da je tvoj Sin v strašnih mukah svojo kri prelil?" Bog je to dopustil, ker brez prelivanja krvi ni odpuščanja grehov. In tako smemo upati, da bo to prelivanje krvi skupaj z Zveličarjevo prelito krvjo prineslo odpuščanje nam in vsem tistim, ki tako strašno greše. Če vdani v božjo voljo, podprt s Kristusovo milostjo mi vsi tukaj v begunstvu in oni naši tam v domovini svoje trpljenje združimo s trpljenjem Kristusovim in z zasluženjem Njegove presv.krvi, potem je pa prelita kri tekla in še teče v naše odrešenje, da bo vsaj tisto od nas, kar bo še ostalo, rešeno iz krempljev brezboštva in spoznalo zlohoto brezbožnikov, ki hočejo uničiti vse božje v nas.

Današnja naša molitev moli, naj Kristus v moči svoje presv. Krvi nas brani in varuje vsega zla našega časnega življenja, ne samo grehov, temveč tudi telesnega zla. Ljubi Jezus varuj nas, vsega zla, najbolj pa tega, da bi nas brezbožne sile mogle od tebe odtrgati.

Če se bomo v molitvi tako združili vsi, bomo uslišani in odrešenje bo prišlo. Če tudi ne bi prišlo v taki obliki v kakršni si ga želimo, bo prav gotovo prišlo v taki, ki nam bo dalo moč prenesti vse žrtve kakor je Zveličar prenesel vse težave križa.

To trdno zaupanje imamo po milosti naše Kraljice in Matere Marije, kateri smo se posvetili in, ki bi to posvetilo moral vsak vsak dan ponavljati: "Kraljica presvetega rožnega venca, znova se posvetimo tvojemu presvetemu srcu. In Marija nas popelje pod križ. Pod križem je težko stati in prenašati trpljenje kakor je morala Marija. Toda mi vemo, da je za križem prišlo vstajenje.

Vstrajajmo v skupni molitvi in medsebojni ljubezni. To nas bo držalo pri Bogu, da bomo mogli kdaj vživati sadove, ki jih ima pripravljene Bog, kateri nam je poslal to preizkušnjo in da bomo zaradi tega v onostranskem življenju iz vsega srca mogli hvaliti Boga za to svoje begunsko življenje.

LJUDSKO ŠOLSKI POUK se prične jutri v šolskih prostorih (baraka št.17) Gimnazija bo začela s poukom prihodnje dni. Začetek bomo objavili v na-

šem listu.

DOSTAVLJANJE LISTA. V Lienzu bomo list dostavljali po posameznih sobah. Zato ni treba hoditi ponj!